

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu: **A. Z., a. s. V., P.**, IČO: X., **o zrušení konkurzu a zbavení funkcie správcu konkurznej podstaty**, na odvolanie veriteľa Slovenská republika – Krajský súd v Bratislave, Justičná pokladnica proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 5K/169/2001-308 zo dňa 06. 06. 2011 a o odvolaní veriteľa S.k., a. s. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 5K/169/2001-260 zo dňa 06. 12. 2010, jednomyselne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 5K/169/2001-308 zo dňa 06. 06. 2011 **p o t v r d z u j e .**

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolacie konania veriteľa S. k., a. s. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 5K/196/2001-260 zo dňa 06. 12. 2010 **z a s t a v u j e .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 5K/169/2001-308 zo dňa 06. 06. 2011 rozhodol tak, že zrušil konkurz vyhlásený na majetok úpadcu A. Z., a. s. V., zbavil funkcie správcu konkurznej podstaty JUDr. J. T. a priznal správcovi konkurznej podstaty JUDr. J. T. odmenu vo výške 201,71 eur.

V dôvodoch uznesenia uviedol, že po speňažení majetku a schválení konečnej správy súd rozhodol uznesením zo dňa 06. 12. 2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27. 04. 2011 v spojení s opravným rozvrhovým uznesením zo dňa 16. 03. 2011 a že doplňujúcim rozvrhovým uznesením zo dňa 16. 03. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27. 04. 2011

rozvrhol výťažok. Citoval podanie správcu doručené súdu 31. 05. 2011, ktorým oznámil, že rozvrhové uznesenie splnil a navrhol rozhodnúť o náhrade trov hotových výdavkov. S poukazom na ustanovenia § 44 ods. 1 písm. b/ ZKV a § 44 ods. 4 ZKV vzhľadom na splnenie rozvrhového uznesenia súd konkurz zrušil a správcu konkurznej podstaty zbavil jeho funkcie správcu konkurznej podstaty.

O náhrade výdavkov správcu, ktoré mu vznikli po vyvesení konečnej správy súd rozhodol v súlade s vyššie uvedenými ustanoveniami.

Proti tomuto uzneseniu sa v zákonnej lehote odvolal konkurzný veriteľ Slovenská republika – Krajský súd v Bratislave, Justičná pokladnica podaním doručeným súdu 07. 07. 2011. uviedol, že prihláškou zo dňa 23. 07. 2010 doručenou SKP 28. 07. 2010 si prihlásil do predmetného konkurzu vykonateľnú pohľadávku vo výške 1 404,56 eur ako pohľadávku proti podstate, ktorá bola v zmysle § 3 ods. 3 v spojení s § 4 ods. 1 zákona č. 658/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok postúpená na základe exekučného titulu. Konštatoval, že z odpovedi SKP bol presvedčený, že jeho pohľadávka nebola popretá ale v rozvrhovom uznesení uverejnenom v Obchodnom vestníku dňa 13. 12. 2010 táto pohľadávka proti podstate zahrnutá nebola. Z vyjadrenia SKP zistil, že pohľadávka bola vylúčená z uspokojenia v zmysle ustanovenia § 33 ods. 1 písm. b/ zákona č. 328/1991 Zb. trovy účastníkov vzniknuté v konaniach súvisiacich s konkurzom. Na základe návrhu veriteľa, ktorý súd posúdil ako návrh na opravu uznesenia, súd doplnil rozvrhové uznesenie tak, že pohľadávka veriteľa vo výške 1 407,56 eur sa neuspokojuje. O žalobe podanej dňa 10. 02. 2011 o určenie právneho dôvodu a výšky poradia Krajský súd v Košiciach rozhodol uznesením zo dňa 25. 03. 2011, č. k. 13 Cbi/1/2011-28 tak, že konanie zastavil s odkazom na ustanovenie § 83 O. s. p., proti ktorému bolo podané odvolanie. Podľa veriteľa Krajský súd v Košiciach pochybil, keď zrušil konkurz napriek tomu, že v konkurznej veci prebieha stále pojednávanie, ktoré do dnešného dňa nebolo rozhodnuté. Z uvedeného dôvodu podľa veriteľa konajúci súd o zrušení konkurzu rozhodol predčasne. Veriteľ nesúhlasí zároveň s postupom Krajského súdu v Košiciach, ktorým pri rozhodovaní o odvolaní rozhodol ako o návrhu na opravu. Rovnako nesúhlasí ani s postupom pri rozhodovaní o návrhu, ktorý z dôvodu litispendencie konanie zastavil. Skutočnosť, že pohľadávka bola riešená v rámci rozvrhového uznesenia podľa veriteľa ešte nezakladá dôvod prekážku litispendencie. Postup súdu veriteľ označil za nesprávny aj s odkazom na ustanovenie § 29 ods. 5 ZKV, keď veriteľ súd nevyzval, aby si jeho právo uplatnil na konkurznom súde.

K odvolaniu sa vyjadril správca konkurznej podstaty podaním doručeným dňa 28. 07. 2011 a uviedol, že rozvrhové uznesenie bolo pripravené v súlade so zákonom s tým, že do tejto skupiny nepatria pohľadávky proti podstate. Poukázal na skutočnosť, že veriteľ nepodal odvolanie proti konečnej správe proti uzneseniu, ktorým bola schválená a ani proti doplňujúcemu uzneseniu zo 16. 03. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 27. 04. 2011. K nesúhlasu s tým, že Krajský súd Košice posúdil odvolanie proti rozvrhovému uzneseniu ako návrh na opravu uviedol, že toto už nie je možné namietat' vzhľadom na to, že veriteľ i keď mal možnosť proti doplňujúcemu uzneseniu podať odvolanie, toto neurobil. K incidenčnej žalobe uviedol, že ide o pohľadávku, ktorá je pohľadávkou proti podstate, táto pohľadávka sporná nikdy nebola a táto pohľadávka bola zaradená, iba bola z uspokojenia vylúčená. Pohľadávka ako taká sporná teda nebola ale sporné bolo iba jej vylúčenie. Citoval ustanovenie § 33 ods. 1 ZKV a konštatoval, že obidve uznesenia nadobudli právoplatnosť a teda nie je možné rozhodovať o určení pohľadávky, ktorá bola v konkurze správcom uznaná. Ak veriteľ nebol názoru, že táto pohľadávka nemala byť z uspokojenia vylúčená mal podať proti uzneseniu, ktorým bola uznaná pohľadávka z uspokojenia vylúčená, odvolanie. Toto však už nadobudlo právoplatnosť a nie je možné túto otázku riešiť v tomto konaní. Z dôvodu, že išlo o uznanú pohľadávku nebol súd povinný vyzvať veriteľa v zmysle ustanovenia § 29 ods. 5 ZKV.

V spise sa nachádza aj odvolanie veriteľa S.k., a. s. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach 5K/169/2011-260 zo dňa 06. 12. 2010, ktoré odvolanie veriteľ následne vzal v celom rozsahu späť. Z uvedeného dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na ustanovenie § 207 ods. 3 O. s. p. odvolacie konania voči tomuto uzneseniu zastavil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie proti uzneseniu o zrušení konkurzu podľa ustanovenia § 212 ods. 1 bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že toto je právne bezpredmetné.

Základnou otázkou pre posúdenie dôvodnosti odvolania je, či prvostupňový súd uznesením o zrušení konkurzu rozhodol predčasne, keď ešte nebol ukončený spor o určenie popretých pohľadávok. Z obsahu spisu nie je sporné, že správca konkurznej podstaty pohľadávku nepoprel. Správca konkurznej pohľadávky túto pohľadávku uznal iba ju vylúčil

z uspokojenia. Z uvedeného dôvodu rozhodnutie v spore o určenie pravosti pohľadávky je bezpredmetné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného dospel k záveru, že prvostupňový súd nerozhodol o zrušení konkurzu predčasne ako tvrdí veriteľ Slovenská republika, Justičná pokladňa a preto napadnuté rozhodnutie podľa ustanovenia podľa § 219 O. s. p. v spojení s ustanovením § 66e ZKV potvrdil.

Úspešnému žalovanému trovy v odvolacom konaní nepriznal, nakoľko mu žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 29. novembra 2011

JUDr. Jana Zemaníková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková